Нова сукня.Твір-розповідь 5 клас

Нещодавно мені купили нову, святкову сукню. Чарівну блакитну сукню до колін. На ній є білі квіткові візерунки, мереживо, але найголовніше — то особливий, дуже яскравий колір. Мені він нагадує морську воду. Колір такий самий чистий, прозорий і ніби випромінює світло. У цій сукні я виглядала в дзеркалі як справжня красуня.

Того ж дня я вдягнула сукню, і ми з батьком пішли гуляти до парку разом з іншою родиною. Усі друзі тата дуже мене нахвалювали, казали, як мені личить нова сукня.

Все було добре, але раптом я побачила щось знайоме, блакитне у натовпі людей біля каруселей. Коли придивилася, то зрозуміла, що то дівчинка в такій самій сукні, як у мене. Дівчинка була трохи молодшою за мене, і сукня її також була меншого розміру, але це нічого не змінювало. Вона стояла поряд із мамою, показувала на мене рукою і плакала. Їй також не сподобалося, що я з нею в однаковому вбранні.

Мені стало ніяково, і гарний настрій миттю кудись зник. Я вже відчувала себе не красунею, а, як кажуть, «курчам з інкубатора». Я спробувала сказати, що мені хочеться гуляти в іншій частині парку, але батько помітив, що зі мною щось не так, і запитав, чому я засмутилася. Я мовчки показала йому дівчинку. Батько посміхнувся і порадив мені зробити так, як заведено у дорослих, тобто підійти до тієї дівчини і сказати їй, що в неї гарний смак.

Мені сподобалася його порада. Я набралася сміливості і пішла до дівчинки. Та дивилася на мене так, ніби я збираюся з нею битися. Гадаю, мамі зовсім не вдалося її заспокоїти. Дівчинка була білявка, а більше я нічого не запам’ятала, бо бачила тільки ту сукню.

Я наблизилася до дівчинки і звернулася до неї, сказавши, що в неї гарний смак. Дівчинка розгубилася і вдячно відповіла, що це її нова сукня. Я посміхнулася і зазначила, що й у мене нова.

А потім ми з нею одночасно розсміялися і через нову сукню я більше не переймалася, бо побачила обличчя та очі тієї дівчинки.